

KAJDANY (2) *sb pl t*

Pierwsze a jasne, drugie pochylone.

G kajdân(o)w (1). ◊ A kajdâny (1).

Sł stp brak, Cn: kajdan, Linde XVI(XVIII) i XVIII – XIX w.

*Żelazne łańcuchy do pętania rąk lub nóg więźniom i niewolnikom, okowy, pęta (2) : Chwyta ludzi po świecie Tátárzyn łákomy/ [...] Pędzi wolno domy Do iármá do Káydanow/ do wieczney niewoley
KlonWor 30.*

*Zwrot: »w kajdany wsadzić« (1): Iuż go ná zgubne imię do więzienia dádzą: W mánelle go vbiorą/
y w káydany wíádzą. KlonWor 38.*

Synonimy: okowy, pęta.

MM